

Nem lesz érvényes beiskolázási tervezet

A katolikus iskola nélkül

Fotó: Nagy Tibor

Január 12-én járt le a határidő, ameddig Marosvásárhely polgármesteri hivatala tanügyi igazgatóságának továbbítania kellett volna szakmai engedélyezés végett a tanfelügyelőségnek a jövő tanévi beiskolázási tervezetet, ami sajnálatos módon csütörtökön elmaradt.

Bodolai Gyöngyi

Megkeresésünkre Csiki Zsolt, a marosvásárhelyi tanács RMDSZ-frakciójának vezetője elmondta, hogy a pénteki rendkívüli tanácsülésen számunkra a hivataltól, hogy miért nem tett eleget az előírásoknak.

– Arra is gondolhatnánk, hogy azért a késedelem, hogy a mai rendkívüli tanácsülésen ne kerülhessen szóba – találgattuk pénteken délelőtt.

– Mindenképpen hozzá fogok szólni, és ha így áll a helyzet, jogunk és lehetőségünk van egy újabb rendkívüli tanácsülés összehívását kérni. Azt megelőzően egy közös megbeszélést kezdeményezünk a hétfői napra a polgármesteri hivatal és a tanfelügyelőség képviselőivel. Ha nem sikerül tisztázni a helyzetet, hétfőn kérni fogjuk egy újabb rendkívüli tanácsülés összehívását. Ha a polgármesteri hivatal nem foglalja bele a Római Katolikus Teológiai Liceumot a megye tanintézményeinek a sorába, akkor az RMDSZ-frakció nem fogja megszavazni a 2017–18-as beiskolázási tervezetet – nyilatkozta pénteken délelőtt Csiki Zsolt.

Kihallgatták Miron Cozmát

A Főügyészségen kihallgatták ki Miron Cozmát, a Zsil-völgyi bányászok egykori vezetőjét pénteken. Cozma ellen az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények miatt indítottak eljárást a bányászjárás ügyében.

2.

A színház kiterjedése

Igen, a színház kiterjedése folyamatban van. Vagy nem? Gáspárik Attila esszéket, tanulmányokat, párbeszédet tartalmazó új könyve több szempontból is példázza a kiterjedés folyamatosságát, de számos kérdést is felvet a színházi jelenséggel kapcsolatosan.

3.

Sajtófotók Marosvásárhelyen

A műfaji felsorolásból is kitűnik, hogy ekképpen olyan területek, életjelenségek is a tárlatlátogatók elé kerültek, amelyek máskor alig láthatók a kiállításokon.

4.

Kompromittáló adatok

A brit médiában e héten megjelent értesülések szerint a 35 oldalas jelentést, amely Trump oroszországi kapcsolatait, illetve a róla állítólag Oroszország birtokában lévő kompromittáló titkosszolgálati anyagokat részletezi, Christopher Steele, az MI6 egykori alkalmazottja készítette.

7.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális foto-refraktométerrel végzük (kellemetlen pupillatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 60. sz. Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- ▲ A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

PRIORITÁS

Műfjsa

SZERKESZTETTE:
NAGY MIKLÓS KUND
1263. sz., 2017. január 14.

Kovács András Ferenc

Farsangi bolondságok

*Szamos-lankán bagolyul
Beszélnek a szarkák,
Birkák nyírják a juhászt
S a komondor farkát.
Kolozsvártól Szatmárig
Csépelik a barkát,
Szamár csapol kolbászból
Ünnepi kadarkát...*

*Maros partján a medvék
Erdészt legelésznek,
Ürgelyukban alispán
S berbécs egerészget.
Gernyeszegen hat kandúr
Gerlét begyerészget,
Sáromberkén sarkantyús
Kecskék lepetéznek.*

*Olt partján a csikiak
Verebet patkolnak,
Csikásznak a csikaszkok,
Vén csukák papolnak.
Háromszéken kocsonyát
Fakutyák csaholnak,
Holnaptól a disznók is
Ugatják a holdat.*

*A Küküllők mentiben
Kopik a lúd talpa:
Láncos ökör sem pihen,
Agg üsző sem csalfa!
Bikafalván s Bögözön
Túl fekszik Betfalva:
Táncra pördül, kurjongat,
Aki nincs meghalva!*

Páll Lajos rajza: Illusztráció a Sirtánc című kötetből

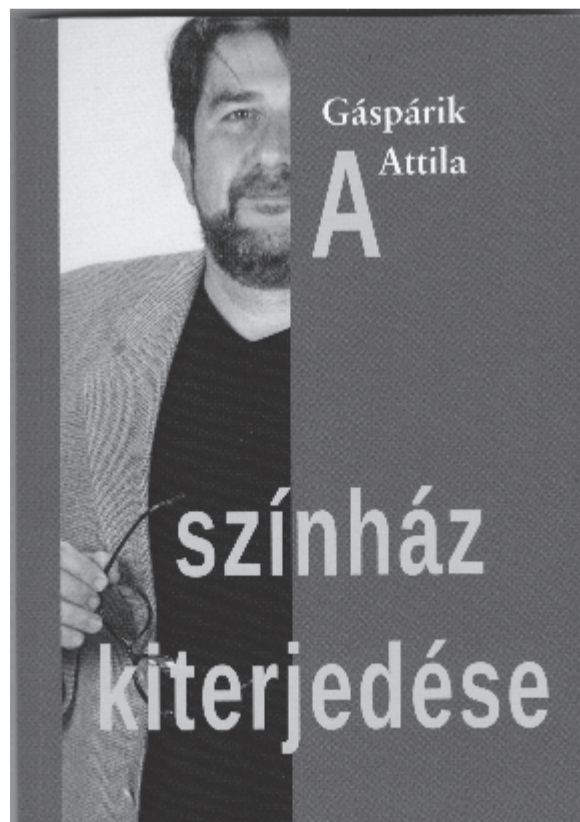
A színház kiterjedése

Igen, a színház kiterjedése folyamatban van. Vagy nem? Gáspárik Attila esszéket, tanulmányokat, párbeszédet tartalmazó új könyve* több szempontból is példázza a kiterjedés folyamatosságát, de számos kérdést

is felvet a színházi jelenséggel kapcsolatosan. Tárgyszerűen, szókimondón, érdekesen, általánosítva és specifikusan, múltba visszatekintve és jelenbe ágyazódva, kellő távolságtartással és nem titkolt egyéni látásmóddal. Teheti, hiszen kívülről, belülről volt/van rálátása a honi és nemzetközi színházi életre, az azt meghatározó társadalmi jelenségekre. Évtizedek óta színészként bizonyíthatja tehetségét, színészpédagógus, olykor rendez is, egyetemet szervezett, épített, bővített, színházat vezet, elmélyült a színháztörténetbe, médiába, a tanulást, önképzését nem tekinti befajezettnek, szerteágazó a kapcsolatrendszere, és ha mondandója akad, hajlandó tollat is ragadni, illetve leülni a komputer elé. Jól teszi. Kevés nálunk a színházi kötet, az olyan pláne, amelyben a jelenségbe beépült, gyakorló színházi ember szólal meg, próbálja kifejteni véleményét, továbbadni tapasztalatait. És nem úgy, ahogy általában a színházelmélettel foglalkozó szerzők szólnak, bonyolult szakmai nyelven a szakmának. Ez a könyv érthető a laikus számára is, olvastatja magát. Nyilván vannak olyan fejezetei, amelyeket bizonyára nagyobb kíváncsisággal olvas a mezei

színházlátogató, a besúgásról, titkosszolgálati vonatkozásokról szóló oldalak például, és olyan kijelentések, sommás megállapítások is, amikkel vitába száll, ám annál érdekfeszítőbb lehet az olvasás. Elvégre, akárcsak a színházban, olvasáskor sem jó ómen a közbömbösség. Egyébként a kiadvány elsősorban adatokra, dokumentumokra és nem szubjektív benyomásokra alapoz. A recenzens sem azért említette konkrétan a szeku és a színház viszonyának múltjára, jelenére fókuszáló tanulmányt, mert őt az a többenél jobban érdekelné, hanem azért, mert a Besúgókkal, besúgók nélkül című fejezet egyik releváns adata szerint „Maros megyében a rendszerváltás előtt megközelítőleg 4 ezer besúgó jelentéseire számíthattak, ami a város lakosságának mintegy 4%-a”. A téma tehát sok ember érdeklődését felkeltheti. És ma? Manapság hányan jelentenek a titkosszolgálatoknak? – fogalmazódhat meg egy-kettőre a kérdés az olvasóban. Számbeli válasszal a szerző nem tud szolgálni, de fejtegetéseiben semmi kétséget nem hagy afelől, hogy a besúgások, (fel)jelentések szövevénye ne élte volna túl a rendszerváltást. És még sok koloncot hordoz magával Thália honi magyar közössége. Megannyi téren van még számos tennivaló, derül ki a kötetből. Hiányoznak például a Mesterek, akik példát nyújthatnának, utat mutathatnának. Ilyen értelemben legnagyobb súlya a kötetnyitó dolgozatnak van, amelyben Gáspárik a nagy előd, a mindinkább feledésbe merülő Kovács György színművész Sűgő nélkül című szövegére alapozva értekezik színház-

ról, világról, nemzedékekről. És igen tanulságos a Taub János rendezővel folytatott beszélgetés is. Külön fejezet részletezi az erdélyi, romániai hivatásos magyar nyelvű színjátszás történetét, színház és irodalom viszonyrendszerét, a hazai színházi kritika helyzetét, állapotát. Visszatérő téma a színészképzés, amelyről Parászka Miklóssal folytat párbeszédet a szerző. Több írás 2010-es keltezésű, van azonban frissebb interjú is Gáspárikkal, akinek a minap újjították fel őt évre a marosvásárhelyi vezérigazgatói kinevezését. Folytathatja tehát azt a munkát, amellyel a tavaly elérte, hogy a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház előadásait 65 ezer néző tekintse meg. Ez a város jelenlegi lakosságának a felét teszi ki. Valahol előbb azt olvastam tőle, hogy Románia lakosságának csupán 1 százaléka jár színházba. Ezek szerint mi, itteniek jól állunk. Tényleg jól? A kötet olvastán ezt is mérlegelhetjük. Kétegyeinek a szerző is hangot ad. Madách Tragédiájának négy sorát kétszer is idézve figyelmeztet arra, hogy alaposan átgondolva, óvatosan kell kezelnünk az adatokat, értelmeznünk a véleményeket, nyilatkozatokat, mendemondákat. „Minden dolognak oly sok színe van./ Hogy aki mind-azt végigésszeli./ Kevesbet tud, mint első pillanatra./ S határozatra jöni rá nem ér.” Ettől persze a kiadvány mit sem veszít jelentőségéből. Amit az is hangsúlyoz, hogy a budapesti PONT Kiadó Gáspárik Attila könyveivel kezdti nemzetközi CONFLUX sorozatának színház felé nyitását. (N.M.K.)

* Gáspárik Attila: A színház kiterjedése. Esszék, tanulmányok, párbeszéd. Pont Kiadó, Budapest, 2016

Emlékévek esztendeje

2016-ot is több emlékév tette emlékezetessé, az idei esztendőben azonban még több ilyen eseménysor dúsítja fel hétköznapjainkat. A jubileumi rendezvények mindenekelőtt irodalmi, művészeti, kulturális életünket pezsdítik meg 2017-ben. A magyar vonatkozású kerek évfordulók megünneplésébe az anyaországiak mellett természetesen Erdélyben is nagyon sokan bekapcsolódnak. Érdemesnek hisszük a Múzsában is felhívni a figyelmet az emlékév rangosított legjelentősebb évfordulós megnyilatkozásokra.

A Szent László-évet már hivatalosan is megnyitották. I. László magyar király 940 esztendeje, 1077-ben lépett trónra. 825 éve, 1192-ben történt meg a szentté avatása. A honi magyarság is elevenen őrzi emlékét, számos alkalommal idézi majd fel alakját, tetteit, legendáját.

Fél évezredes a reformáció. Egész életünkre kiható ötszáz évét sokféleképp tesszük felejthetlenné az idén. Megyénkben is megannyi jubileumi kezdeményezés van, lesz folyamatban. Lapunk rendszeresen tükrözi ezt, mellékletünk sem marad majd le a reformációs emlékeseményekről. Már most jelezzük, hogy egy nagyszabású képzőművészeti kiállítás van készülben. Októberben nyílik meg majd a marosvásárhelyi

Kultúrpalotában, számos olyan festményt, szobrot, grafikát, más műalkotást felvonultatva, amely szellemében, témájában kapcsolódik a reformációhoz.

Kétszáz éve született nagy epikus költőnk, Arany János. Természetes, hogy Arany-évkövet is hirdettek. Nem csak március 2-i születésnapja, az egész esztendő alkalmas lesz arra, hogy ismét előtérbe helyezzük a köztudatban életműve halhatatlan értékeit, anyanyelvünkre tett felbecsülhetetlen hatását. Szülőhelyén, Nagyszalontán, másfelé is a Partiumban, Nagyváradon, amely Szent Lászlóhoz is ezernyi szóval kötődik, különösen sok rendezvényt vettek tervbe. De megyénk sem marad adós Arany Jánosnak.

Kerek évfordulók még jócskán vannak, ezekről sem feledkeznek meg majd a kultúra mozgatói, még ha hivatalosan nem is emelik valamennyit emlékév rangúvá. De biztos sűrűn hallhatunk, olvashatunk majd arról, hogy 200 esztendeje jött a világra Laborfalvi Róza, Jókai Mór felesége, a realista magyar színjátás úttörője, 100 éve született Szabó Magda, számos olvasó kedvenc írója és Fábri Zoltán, a magyar filmművészet kimagasló egyénisége is. Mindezekről igyekezzünk a maguk idejében a Múzsza oldalain is szólni.

Arany János szobra és a Csonkatorony Nagyszalontán. Orth István pasztellképe

Sajtófotók Marosvásárhelyen

Kerekes István I. díjas portréja

Premiernek tekinthető a marosvásárhelyi Bernády Házban január 11-én nyílt kiállítás. Sajtófotókkal még találkozhatott a város tárlatlátogató közönsége, éppen két kollégánk, Karácsonyi Zsigmond és Vajda György volt ilyen tekintetben az úttörő még a '90-es években, a Magyar Újságírók Romániai Egyesülete (MÚRE) azonban első alkalommal hirdette meg sajtófotó-pályázatát, és először hozta el vándorkiállításra tömörített válogatott anyagát Vásárhelyre. Premierként mozgatták meg a fotográfia hazai magyar sajtós megszállottjait, ideje is volt már, mondhatnánk, hiszen a sajtófotó világszerte nagy érdeklődésnek és elismerésnek örvend, örülhetünk is, hogy végre nálunk is igyekezzik kilépni médiás keretéből ez a dinamikus műfaj, és még jobb hír, hogy a szervezők folytatni szeretnék, amit most elkezdtek. A megnyitón elhangzott, hogy rövidesen meghirdetik a 2017-es pályázatot, remélhetőleg új hagyomány teremtődik ilyen vonatkozásban. A Bernády Ház emeleti galériáiban bemutatott ötven kép meggyőzően tanúsítja, hogy érdemes erre is összpontosítani. Jó, ösztönző a MÚRE névválasztása, a világhírű magyar fotós, vizuális művész, a Brassai-ként ismert Halász Gyula neve fémjelzi a pályázatot. Ez fokozott igényességre készíti a bevezetőket, és kellő vonzerővel is rendelkezik. Talán ennek is köszönhető, hogy a kissé nehezen induló pályázat utóbb jelentősen kiteljesedett, és a Kárpát-medence számos kitűnő

magyar sajtófotósa jelentkezett a versenyre. Öt kategóriába sorolták a felvételeket, három-három díjat és tizenegy dicséretet osztott ki a kiváló szakemberekből összeállt zsűri. Magyarországi, vajdasági, felvidéki, ausztráliai és persze erdélyi fotósok részesültek elismerésben, de a többiek hír- és eseményfotói, fotóriportjai, portréi, szocio- és sportfotói is megérdemlik a figyelmet. A műfaji felsorolásból is kitűnik, hogy ekképpen olyan területek, életjelenségek is a tárlatlátogatók elé kerültek, amelyek máskor alig láthatók a kiállításokon. Gondoljunk csak a sportra, amely bőven kínálja a szokatlan, váratlan látványelemeket, a fogyatékosok világára, amely valahogy többnyire kimarad a művészfotók érdeklődési köréből, vagy a katasztrófák, háborúk, merényletek, egyéb borzalmak sokaságára, amelyek elárasztják a földgolyót és inkább csak a sajtófotósokat vonzzák. Ezen a tárlaton főleg a migránsválság mutatkozik meg ezekből.

A híres, nevezetes World Press Photo már több mint hat évtizede hatalmas tömegeket szől meg, évről évre számos országban mutatja be sokkoló képeit. Tavaly ősszel a budapesti Néprajzi Múzeumban láthattuk 59. bemutatkozását. A Magyar Sajtófotó-kiállítás tavasszal tárta a nézők elé 34. válogatott képanyagát. Hátha a MÚRE Brassai pályázata is hasonlóan fejlődő és mind elismertebbé váló sorozatot produkál majd. (nk)

Megnyitó a Bernády Házban: jobbról Karácsonyi Zsigmond, Gáspár Sándor, N.M.K. és Bögözi Attila Fotó: Barabási Attila Csaba

László Róbert sportfotója

Festők, múzsák, szerelmek

Csend és nyugalom fogadott karácsony és szilveszter között Budapesten a Szent István körút és a Falk Miksa utca kereszteződésénél, a patinás saroképület, a Kieselbach Galéria és Aukciósház környékén. Egy hónappal korábban hatalmas nyüzsgés volt ugyanott. Egész nap tömegek özönlöttek ki és be a galéria ajtaján, rengetegen voltak kíváncsiak a rendhagyó kiállításra, amely a modern magyar festészet legjobbjából vonultatott fel jó néhányat, és vitt közönség elé nyolcvan relikviát, amelyek így együtt még sohasem lehettek egyazon tárlaton. Már csak azért sem, mert a különleges tematika – *Festők, múzsák, szerelmek* – eddig nemigen érvényesített, új szempont szerint tárította őket egymással. Fogyott az alkalomra megjelentetett, azonos című pompás katalógus is, és hosszú

többen biztatták is, hogy írjon, közöljön történeteket a festők szerelmi életéről, múzsáiról, az életműüket meghatározó fontos, de kevésbé ismert epizódokról. Leghathatósabban a Kieselbach Galéria tulajdonos vezetője, *Kieselbach Tamás* járult hozzá a könyv megjelenéséhez. A nemzetközileg is nagy elismerésnek örvendő művészettörténész, művészeti menedzser és igazságügyi szakértő, számos nagy visszhangú tárlat rendezője és szakmunka, monográfia szerzője a két eseményt, a *Festői szerelmek* bemutatóját és a hozzá társított kiállítás megnyitóját is egybekapcsolta. 2016. november 3-án olyan sok volt a rendezvény és a kötet iránt az érdeklődő, hogy a galéria termei szűknek bizonyultak, a méltatást s az ismertetést az épület előtt kellett megtartani. A médiatudósítások szerint

mintegy ezer ember alkothatta a kinti közönséget. November 27-én zárult a tárlat, az utolsó héten magam is többször megfordultam a galériában, és mindig rengeteg volt a néző és a könyvvásárló.

Az Aukciósház közben már hosszabb ideje nagy téli árverésére készült. A laikusok el sem tudják képzelni, mennyi tennivaló van ilyenkor, mi minden foglalhatja le a szervezőket és köti le az idejüket, milyen sok dologra kell figyelniük azért, hogy a nemzetközileg is számon tartott aukció zavartalan s a lehető legsikeresebb legyen. A folyton úton levő, szervezési csúcspontosságokba merülő Kieselbach Tamás mégis szakított időt arra, hogy interjút adjon a *Múzsának*. Beszélgetésünkben, amelyre a galéria könyvtárnak, múzeumi műhelynek, restauráló

Frank Frigyes Fotelban ülő vörös ruhás Mimi című képe a *Festők, múzsák, szerelmek* katalógus hátsó borítóján

sorok álltak a tárlattal párosuló másik nagy-szerű kiadvány, a *Festői szerelmek* árusító standja előtt is. Az utóbbinak az a *Nyáry Krisztián* a szerzője, aki az *Így szerettek ők* címmel megjelent köteteivel már óriási olvasótábor szerzett magának. A nagy íróink, költőink szerelmi életét megörökítő könyvek páratlan sikere után szinte magától adódott az ötlet, hogy a témát tovább kell folytatni más területekre kiterjesztve. Kivételes és érdekes egyéniségekben nincs hiány, a képzőművészek ilyenek, az ő életük is valósággal kínálják az írnivalót. Magánéletüket illetően a köztudatban szintén sok a fehér folt, ezek eltüntetésével is még közelebb lehet vinni őket az olvasókhöz, művészetkedvelőkhöz. Nyáry Krisztián tehát, akivel a közelmúltban többször is találkozhattunk Marosvásárhelyen, legutóbb a nemzetközi könyvvásárnak is népszerű vendége, szereplője volt, legújabb kötetében a 19–20. századi magyar festők párkapcsolatairól mesél. A szép Corvina-kiadvány nyilván művészi reprodukciókat is bőven élénk tár.

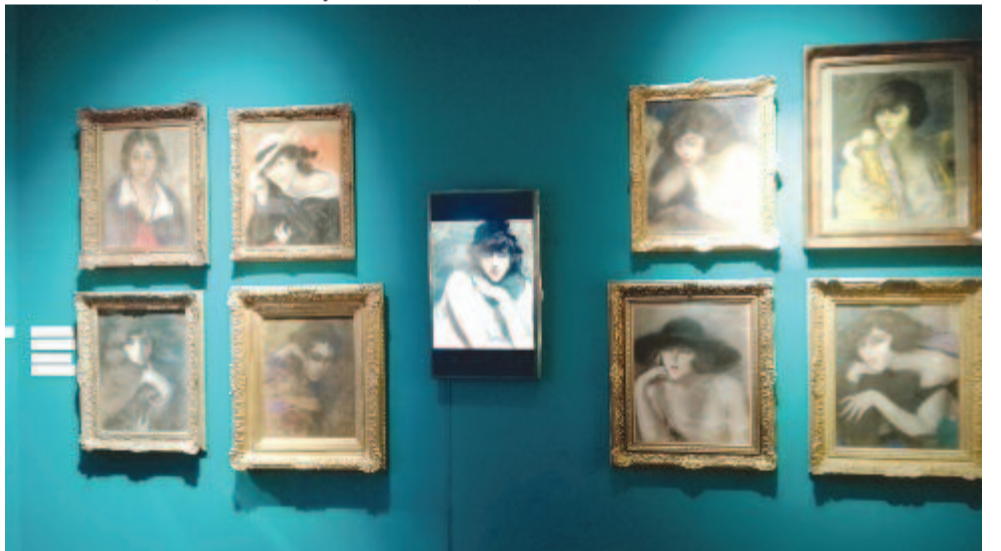
A szerző mostani választását képzőművészeti vonzalmai is természetessé teszik, de

ájában bemutatott művek alkotóinak életét is mindig izgalmas módon tárja közönség elé. Megtisztelő, hogy e könyv bemutatójához egy általa rendezett kiállítás is kapcsolódik, amely a képeken keresztül mesél festőikről és múzsáikról.”

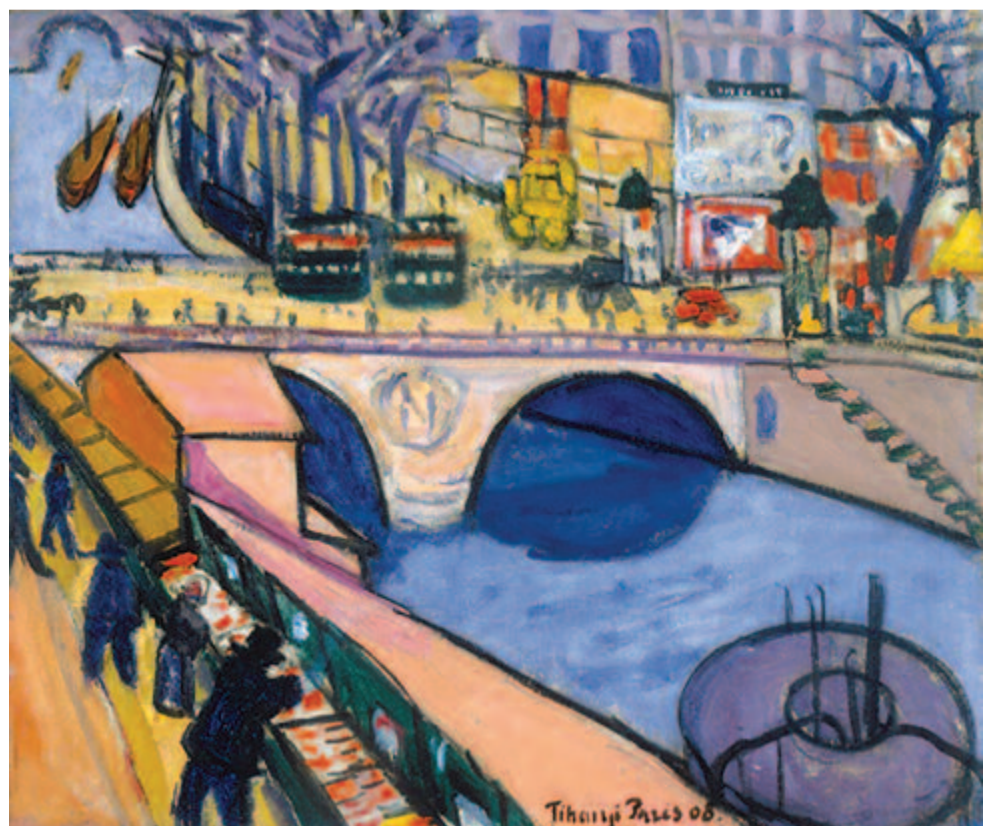
Az ugyancsak nagybecsű katalógus, a *Festők, múzsák, szerelmek* szerkesztője szintén tekintélyes művészettörténész, *Molnos Péter*, a 20. századi magyar festészet, a magyar műgyűjtéstörténet ismert szakértője. A kötet hátsó borítóján a következő sorok ajánlják a munkát az érdeklődőknek: „Szerelem, csalódás, vágy, válás, gyilkosság, rajtakapott szeretők, megcsalás és örök hűség – ezek a szavak szinte soha nem bukkannak fel művészettörténelmi kötetekben. A *Festők, múzsák, szerelmek* című kötet azonban meglepő kivétel: neves kutatók, Molnos Péter, Barki Gergely és Rockenbauer Zoltán szokatlan nyíltsággal mutatják be a 20. századi magyar festészet legnagyobb alakjainak magánéletét, szerelmi viszonyait, azt a kapcsolatot, amely művészek és múzsáik között kialakult. Történelmi és magánéleti drámák, izzó szenvedélyek és csendes,

szerelmes hétköznapi titkai tárulnak fel a lapokon, 80 festmény és 130 dokumentum-fotó segítségével.”

Konkretizálva a kötetbe foglaltakat, Ferenczy Károly, Csontváry Kosztka Tivadar, Rippl-Rónai József, Vaszary János, Galimberti Sándor, Czigány Dezső, Berény Róbert, Derkovits Gyula, Frank Frigyes, Egry József, Márfy Ödön, Czöbel Béla, Vajda Lajos, Ámos Imre és Anna Margit neve és szerelmes társaik tartanak számot a nagyközönség figyelmére. (*N.M.K.*)

Rippl-Rónai József: *Múzsák* a Kieselbach Galériában

A csúcscsúzó festmény: Tihanyi Lajos: *Pont St. Michel*

Aukciós árrekord Magyarországon

2016. december 20-án a budapesti Marriott Hotelben rendezte meg 54. aukcióját a Kieselbach Galéria és Aukciósház. A nagy téli képarverés csúcseredményt is hozott. Rekordáron kelt el Tihanyi Lajos *Pont St. Michel* című festménye. Az 1908-as keltezésű párizsi kép kiáltási ára 34 millió forint volt, végül 170 millió forintért vásárolták meg. Jutulékkal együtt 204 millió forintot ért a 110 évnyi lappangás után új gazdára talált, érintetlen állapotban levő műre. Ezzel Munkácsy, Csontváry, Gulácsy és Bortnyik Sándor után Tihanyi lett az ötödik olyan magyar festő, aki magyarországi aukción túllépte a bűvös százmillió forintos küszöböt. Jó tudni, hogy az 1893-ban született és 1976-ban elhunyt Bortnyik Sándor, a marosvásárhelyi református kollégium egykori diákja városunkból indult nemzetközi hírnevet hozó művészi pályájára. A Marriott szállóban lezajlott karácsonyi aukción figyelemre méltóan szerepelt egy másik erdélyi alkotó, Mattis Teutsch János is. A *Zöld-sárga táj* című olajképét 28 millió forintért szerezte meg az új tulajdonos.

A „magyar vadak” kategóriájába sorolt Tihanyi-kép sikere kapcsán az aukciót szervező Kieselbach Tamás kijelentette az MTI-nek: „A magyar modern festészet az, ami a leginkább összemérhető a nemzetközi szinten... Ugrásszerű váltás történt ezen az aukción. Ez a kép mindent megváltoztatott, átrendezte a magyar árakat”.

